

Badanie pochodzenia i użytkowania obsydianu w neolicie na terenach Polski

Archeolog za pomocą pozostałości po funkcjonowaniu przeszłych społeczności pradziejowych (zabytków, kontekstów w których zostały znalezione) podejmuje zadanie odtworzenia ich świata. Dla badaczy epoki kamienia jednym z najważniejszych źródeł w tym procesie są skały krzemionkowe. Za pomocą różnych analiz: metrycznych, geochemicznych, petrograficznych, rekonstruowany jest obraz jak funkcjonowały wspólnoty pradziejowe.

Wdzięcznym materiałem do tego typu analiz jest obsydian, ponieważ każda jego odmiana charakteryzuje się zespołem niepowtarzalnych cech. Dzięki temu możliwe jest powiązanie artefaktów wykonanych z obsydianu, zarejestrowanego na stanowisku archeologicznym, z konkretnym miejscem wydobycia tego surowca. W efekcie uzyskiwana jest możliwość przybliżenia świata przeszłych społeczności pradziejowych. Przede wszystkim zagadnień związanych z wydobyciem i użytkowaniem tego surowca, ale także kwestii związanych z kontaktami międzykulturowymi, transportem i wymianą.

Przedkładany projekt ma na celu przybliżenie zasad funkcjonowania społeczności neolitycznych z terenu dzisiejszej Polski, za pośrednictwem szeregu analizy materiałów obsydianowych. Uzyskane w trakcie tych badań wyniki zostaną poddane interpretacji w zestawieniu z teorią wymiany. W efekcie uzyskamy obraz społeczności pradziejowych, ze szczególnym uwzględnieniem znaczenia obsydianu – jego pozyskiwania, obróbki i dystrybucji. Pozwoli to na przybliżenie jak wspólnoty te funkcjonowały. Zobrazowana zostanie kultura wspólnot neolitycznych, w szczególności zagadnienia związane z ich mobilnością i kontaktami międzykulturowymi oraz gospodarką i symboliką surowców „egzotycznych”.